

עמ"י 6296/06/15 - מדינת ישראל נגד אליעזר סלומון

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"י 6296-06-15 מדינת ישראל נ' סלומון
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת שירלי רנר
עוררת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	אליעזר סלומון

החלטה

ערר על החלטתה של כב' השופטת ג'ויה סקפה - שפירא בה דחתה את בקשת העוררת להאריך תוקפן של ערבויות מעבר ל-180 יום וכן סירבה לבקשת העוררת לבטל הוצאות שהושטו עליה בדיון קודם.

1. וזה הרקע לבקשה.

המשיב חשוד בעבירות מרמה והלבנת הון. ביום 10.11.14 שוחרר המשיב בתנאים הכוללים בין היתר הפקדת סך של ₪50,000, התחייבות עצמית וערבות צד ג' על סך 100,000 ש"ח, עיכוב יציאה מהארץ והפקדת דרכון.

ביום 4.5.15 ובטרם חלף המועד לפקיעת הערבויות הוגשה בקשה להארכת תוקפן ב-180 יום נוספים. לאור התנגדות ב"כ המשיב לבקשה נקבע דיון ליום 12.5.15. יום למחרת ההחלטה אודות הדיון הוגשה בקשת לשנוי הדיון, הקדמתו או דחייתו, מטעם העוררת וזאת בשל טיול היחידה במועד שנקבע לדיון. בעקבות זאת ניתנה החלטתה של כב' השופטת סקפה-שפירא ולפיה תוגש הבקשה בצרוף עמדת הצד השני. ביום 12.5.15 התקיים דיון, במועד כפי שנקבע, אליו התייצב מטעם העוררת רס"ר ניסים אוחנה אשר ציין כי אינו בקיא בתיק וכי התייצב לדיון על מנת לבקש בקשת דחייה לאור טיול היחידה והיעדרות החוקר המטפל ובתשובה לשאלת בית המשפט השיב כי אינו יודע מדוע לא הוגשה הבקשה בצירוף תגובת הצד השני כפי שנקבע. בעקבות זאת ניתנה החלטת בית המשפט כי יש להצר על אובדן זמן שיפוטי וזמנו של הצד השני ובהחלטה זו הטיל בית המשפט הוצאות בסך ₪300 על העורר לטובת המשיב וקבע דיון נוסף.

בדיון הנוסף ציין נציג העוררת כי הוא מבקש לבטל את החיוב בהוצאות מאחר ואין המשטרה מחוייבת על פי חוק לדאוג להגעה של המשיב לבית המשפט אלא חובה זו מוטלת על המזכירות. ולשאלת בית המשפט השיב נציג העוררת כי "הגם

שניתן צו שיפוטני אני אומר שאין לנו חובה לקיים אותו כי הצו השיפוטני צריך להינתן על פי חוק" (כך!). אשר להארכת תוקפן של הערבויות מצוין בפרוטוקול כי במענה לשאלת בית המשפט השיב נציג המבקשת כי "אין לנו אישור תובע להגשת הבקשה כפי שנקבע בסעיף 58 לחוק המעצרים".

בעקבות זאת ניתנה החלטת בית המשפט מושא הערר ולפיה מאחר והבקשה הוגשה ללא אישור תובע אין באפשרות בית המשפט להיעתר לה. עוד נאמר בהחלטה כי יש לתמוה על דברי נציג המבקשת ככל הנוגע להוצאות וכי אף אם סברה כך המבקשת לכל הפחות היה עליה להודיע עמדה זו לבית המשפט מבעוד מועד. על כן נדחתה גם הבקשה לביטול החיוב בהוצאות.

2. בהודעת הערר נטען כי טעה בית המשפט עת ביטל את תנאי השחרור של המשיב ולא נתן משקל רב יותר לאינטרס הציבורי - מרמה והלבנת הון על פי החשד בהיקף של 7-10 מיליון ₪ אל מול טעות בתום לב אשר נעשתה על ידי המבקשת אשר לא הגישה אישור תובע להמשך הארכת תנאי הערובה. בדיון ציין נציג העוררת כי החוק עצמו אינו מצוין באיזה תובע מדובר. רפ"ק איזיק סימון אשר ביקש ממנו להגיש את הבקשה באמצעות החוקר דורון ממן מוסמך כתובע על ידי מפכ"ל משטרת ישראל וכך גם הוא עצמו מעצם היותו קצין משטרה. נציג העוררת היפנה לפסיקה התומכת לטענתו בעמדתו וציין כי יום קודם לכן קיבל מהפרקליטות אישור להגשת הבקשה אותו אף הגיש במהלך הדיון. עוד ציין נציג העוררת כי למשיב עסקים ברומניה וכי בהיעדרן של ערבויות כאמור עלול ההליך השיפוטני להיפגע.

אשר להוצאות שהוטלו ציין נציג העוררת כי בעוד שבהחלטת בית המשפט המקורית הוטלו ההוצאות בשל קיומו של הליך סרק, בהחלטה מושא הערר צוין כי הוטלו בהיעדר התייבבות, על אף שכאמור היתה התייבבות מטעם העוררת של החוקר ניסים אוחנה. עוד ציין נציג העוררת כי על פי מזכר שגם הוגש בבית משפט השלום כן הודע למשיב אודות הבקשה, בא כוחו הביע את התנגדותו ותגובה זו הועברה לבית המשפט.

3. ב"כ המשיב ציין בדיון כי הוא מסכים עם דברי נציג העוררת ולפיהם עולה מההחלטה שהוגשה כי תובע הוא מי שהוסמך על ידי המפקח הכללי. עם זאת ציין כי טענה זו לא הועלתה בפני בית משפט קמא וכי פרשנות זו אינה עולה בקנה אחד עם העובדה שנציג העוררת הגיש בדיון אישור תובע מפרקליט. עוד טען ב"כ המשיב כי אין מקום להארכת הערבויות מאחר והחקירה למעשה הסתיימה. ניתן ללמוד זאת לטענתו גם מהעובדה שהיחידה החוקרת לא ביקשה להאריך את התנאים של איסור יצירת קשר, איסור יציאה מהארץ וכל תנאי אחר אלא אך ביקשה להבטיח את קיום התנאים הכספיים ולכך אין מקום שכן כתב אישום טרם הוגש. לעניין ההוצאות טען ב"כ המשיב כי אינו מבין כיצד מוגש ערר לאחר 30 יום, כשההוצאות לא שולמו, מרשו מגיע מחוץ לעיר ומתייצב חוקר שאינו יכול לקיים דיון ענייני.

4. הוראת סעיף 58(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 קובעת כי **"הערובה ותנאי השחרור בערובה יתבטלו אם לא יוגש כתב אישום נגד החשוד תוך 180 ימים; ואולם בית המשפט רשאי, בתוך תקופת הערובה, להאריך אותה ואת תנאיה, לתקופה נוספת שלא תעלה על 180 ימים, אם הוגשה בקשה באישור תובע"**.

התובע הנזכר בהוראה זו הוא בעל הכשירות לפי סעיף 12(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

5. בענייננו אכן הוגשה הבקשה על ידי החוקר דורון ממן וכפי שאישר נציג העוררת בדיון בפני בית משפט קמא שלא באישור תובע. עם זאת, הבקשה הוגשה במסגרת ה-180 יום הקבועים בסעיף 58(א) ובדיון שבפני הוגש אישור מטעם הפרקליטות. מאחר ואין לשלול כי במקרים מסוימים ינתן האישור גם בדיעבד, ומאחר ובית משפט השלום לא דן לגופו בבקשה להארכת תוקף הערבויות אלא דחה את הבקשה על הסף בשל היעדר אישור תובע, אני מורה על החזרת הדיון לבית משפט השלום על מנת שיבחן את הבקשה לגופה ויקבע האם בשים לב לכך שכיום יש אישור יש מקום להיעתר לבקשה.

אשר לחיוב בהוצאות. גם בית משפט זה מביע תמיהה על התשובה שנתן נציג העוררת במענה לשאלת בית המשפט מדוע לא קויימה החלטתו בעניין זה וכל המוסיף גורע. משלא קויימה החלטת בית המשפט ולא הומצאה לתיק בית המשפט התגובה כאמור בהחלטה, הערר לעניין זה נדחה.

בהתאם לאמור לעיל התיק יוחזר לבית משפט השלום לקביעת דיון בבקשה.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשע"ה, 08 יוני 2015, במעמד הצדדים.